

กายธรรมควรเทิดไว้
เป็นสรณะภายใน
กว่านี้ บ่ มีใด
น้อมนบท่านไว้แล้ว

ในใจ
เที่ยงแท้
เทียบได้
คำเข้าสู่เสมอ

สุนทรพ้อ

ตอนที่ ๕

วันที่เริ่มทำวิชา

เราคงจะทราบถึงความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญของหลวงพ่อดปากน้ำ และการปฏิบัติธรรมของท่านในการคุมทีม “ทำวิชา” มาบ้าง ความศักดิ์สิทธิ์ของพระของขวัญ และอานุภาพจากการทำวิชา เป็นที่กล่าวขวัญเล่าขานกันมายาวนานจนปัจจุบัน

ตามรอยหลวงพ่อดปากน้ำ ตอนนี้จะขอเสนอเรื่องเกี่ยวกับช่วงเวลาที่เริ่มทำวิชาของหลวงพ่อดปากน้ำ โดยอาศัยหลักฐานจากคำเทศน์ของหลวงพ่อด ซึ่งมีปรากฏพอยกมาได้ ดังนี้

๑. เทศนาเรื่อง **ปัพพโตปมคาถา** แสดงเมื่อ ๒๔ มีนาคม ๒๔๙๗

“...เรื่องความแก่ ความตาย ไม่มีทางสู้ ไม่มีทางแก้
ทีเดียวนะ จะแก้อย่างไรก็แก้ไม่ได้ แต่ว่ามีแก้อยู่ที่วัดปากน้ำ

วิชาธรรมกายไปเห็นวิชาเหล่านี้หมด ไปเห็นความแก่ ความตาย เวลา
นี้เขาว่าสมภารวัดปากน้ำกำลังสู้กับความแก่ ความตาย

สู้จริงๆ ผู้เทศน์นี้แหละ ๒๒ ปี ๘ เดือนเศษแล้ว ๘ เดือน ๙ วัน วัน
นี้แล้ว วินาทีนี้ไม่ได้หยุด เพียรสู้ความแก่ความตาย ไม่ได้ถอยกันเลย...”

อีกตอนหนึ่งกล่าวว่า

“...ภิกษุ สามเณร อุบาสก อุบาสิกา อยู่วัดปากน้ำก็จริง แต่ไม่รู้ว่า
สมภารวัดปากน้ำทำอะไร นี่อัศจรรย์นัก อยู่ด้วยกันตั้งหลายสิบปี อยู่วัด
ปากน้ำนี้ ๒๒ ปี ๘ เดือน ๙ วัน วันนี้ไม่มีใครรู้ว่าทำอะไร รู้แต่นิดๆ หน่อยๆ
รู้จริงจังลงไปไม่มี มีก็ผู้ที่ทำวิชาด้วยกัน รู้จริงเห็นจริงกันลงไปทีเดียว
ทำอยู่ทุกวันๆ นั่นละก็รู้จริงเห็นจริง...”

๒. เทศนาเรื่อง **ขันธปริตร** แสดงเมื่อ ๖ มิถุนายน ๒๔๙๗

“...จะให้เข้าถึงพุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ จนกระทั่งนับ
อสงไขยชั้นไม่ถ้วนนี้ วัดปากน้ำได้พยายามทำอยู่แล้ว ๒๒ ปี เดือน ๘ ข้าง
หน้านี้ กลางเดือน ๘ ครบ ๒๓ ปี เต็มเดือนเต็มวันที่เดียว นี่ต้องการ
พุทธรัตนะ ธรรมรัตนะ สังฆรัตนะ อย่างนี้หมด...”

๓. เทศนาเรื่อง **สติปัฏฐานสูตร** แสดงเมื่อ ๓ ตุลาคม ๒๔๙๗

“...หมดกายพระอรหันต์ มีกายของพระพุทเจ้าก็ได้ กายในกาย กาย
ในกายๆๆๆ มันอย่างนี้แหละ ผู้เทศน์นี้ได้ทำวิชานี้ ๒๓ ปี ออก
พรรษานี้ก็ ๓ เดือนเต็มละ ยังไม่หมดกายละเอียดเหล่านี้เลย ไม่ได้ถอย
กลับเลย ยังไม่หมดกายละเอียดเหล่านี้เลย ยังไม่ถึงที่สุด...”

๔. เทศนาเรื่อง **อริยทรัพย์** แสดงเมื่อ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๔๙๗

“...ที่สุดอยู่ที่ไหนละ ผู้เทศน์ยังเรียนวิชาไปไม่ถึง ยังไม่ถึงที่สุด
๒๓ ปี ๘ เดือนเศษแล้ว ยังไม่ถึงที่สุดเลย...ถ้าสุดเวลาใด ถึงที่สุดของ
การรักษาแล้วละก็ มนุษย์เล็กแก่ เลิกเจ็บ เลิกตายทีเดียว นี่กำลัง
พยายามทำไป...”

๕. เทศนาเรื่อง พุทธอุทานคาถา แสดงเมื่อ ๑๐ ธันวาคม ๒๔๙๗

“...ผู้เทศน์นี้สอน เป็นคนสอนเอง ๒๓ ปี ๕ เดือนนี้ ได้ทำไปอย่าง
นี้แหละ ไม่ถอยหลังเลย ยังไม่สุดกายของตัวเอง...”

จากหลักฐานในคำเทศนาของหลวงพ่อก็พอจะคำนวณได้ดังนี้

ในเทศนาเรื่อง ชันธปริตร ท่านบอกว่า กลางเดือน ๘ ครบ ๒๓ ปี เต็มเดือนเต็มวัน
ทีเดียว

วันเข้าพรรษา คือ วันแรม ๑ ค่ำ เดือน ๘ เป็นวันต่อจากวันอาสาฬหบูชา ซึ่งคือ
วันขึ้น ๑๕ ค่ำ เดือน ๘

การนับเดือนนั้นจะเริ่มจากขึ้น ๑ ค่ำ ไปจนถึงแรม ๑๔, ๑๕ ค่ำ จึงหมดเดือน
กลางเดือน ๘ ที่หลวงพ่อบุติถึงจึงเป็นวันเข้าพรรษา

ถ้าคิดว่ากลางเดือน ๘ คือวันเข้าพรรษา วันนั้นก็จะเป็นวันเริ่มทำวิชาของ
หลวงพ่อดัดปากน้ำเป็นแน่ทีเดียว

ในเทศนาเรื่อง มหาสติปัฏฐานสูตร ท่านบอกว่า ๒๓ ปี ออกพรรษานี้ก็ ๓ เดือนเต็มละ
ซึ่งก็คือวันเข้าพรรษา เป็นวันที่หลวงพ่อบริเริ่มทำวิชา เพราะเข้าพรรษาเริ่มแรม ๑ ค่ำ
เดือน ๘ และออกพรรษาเมื่อแรม ๑ ค่ำ เดือน ๑๑ รวมระยะเวลา ๓ เดือนเต็ม

จึงพอจะคำนวณได้ว่า วันเข้าพรรษาของปี พ.ศ. ๒๔๗๔ ซึ่งตรงกับราวๆ เดือน
กรกฎาคม ๒๔๗๔ เป็นวันที่หลวงพ่อดัดปากน้ำเริ่มทำวิชา

วันที่เริ่มทำวิชาเป็นวันสำคัญยิ่ง เป็นวันที่หลวงพ่อดัดปากน้ำเริ่มรวมทีมล้อมอย่าง

จริงจัง ซึ่งจะแบ่งผู้ทำวิชา เป็น ๒ ผลัดๆ ละ ๖ ชั่วโมง นั่งสมาธิติดต่อกัน ๖ ชั่วโมง พัก
๖ ชั่วโมง แล้วมานั่งอีก ๖ ชั่วโมง พัก ๖ ชั่วโมง อย่างนี้ เหมือนการทำงานเป็นกะของโรงงาน
ท่านจึงเรียกว่าโรงงานทำวิชา ปฏิบัติงานทางจิตนี้ ๒๔ ชั่วโมง ไม่ได้หยุด ช่วงเวลาที่
หลวงพ่อบริเทศน์นี้ ๒๓ ปีแล้ว ไม่ได้หยุด คิดดูเอาเถิดว่าท่านเอาจริงเอาจังต่อการศึกษา
วิชาธรรมกายของพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเพียงไร